

MAGYARORSZÁG ÉS EURÓPA TÖRTÉNELMI ÉS SZELLEMI GYÖKEREI – ENNEK HATÁSAI JELENÜNKRE

- Kiss György -

Európai gyökerek - Athén és Jeruzsálem öröksége.

Az európai kereszténység két teljesen eltérő kultúrát kapcsol össze: Athént és Jeruzsálemet.

Európa egységét e-két elem jelenléte adja. Kultúrája egyrészt a zsidó és keresztény hagyomány, másrészt az antik pogányság hagyománya.

Az Athén és Jeruzsálem öröksége közötti feszültség dinamizmusa tartja fenn ma is Európát. Egység és különbözőség: ez a két egymással látszólag kibékíthetetlen fogalom áll szemben az egész történelem folyamán.

Az ókori görög civilizációt a legtöbb történész az egész európai civilizáció alapjának tekinti. Az ókori görög filozófia a Kr. e. 6. században alakult ki, és folytatódott a hellenisztikus időszakban, valamint azon időszakban, amikor Görögország és a legtöbb görög által lakott terület a Római Birodalom része volt. A filozófiát arra használták, hogy nem vallásos módon értelmezzék a világot. A görög filozófia a kezdete óta nagyban befolyásolta a nyugati kultúrát.

A későbbi évezredek egész európai gondolkodásának, művészetének egyik legfontosabb, meghatározó alapja lett az ókori **görögség kultúrája. Hatása akkora, mint a Bibliáé.** A középkorban ugyan háttérbe szorult, de a reneszánszban újra a görög kultúra felé fordultak. Világszemléletük legnagyobb újdonsága "az ember felfedezése": az a felismerés, hogy minden élőlény között leghatalmasabb az ember: ő lett minden dolog legfőbb mércéje és végső célja. A görög ember szabadelvű volt, a boldogságot, az örömet kereste, sokszor teljes erkölcsstelenségben élt.

A materialista világmagyarázatot Démokritosz (Kr.e. 470 – 370) építette ki teljes rendszerré. Szofisták (bölcsek) az egyes jelenségekkel kapcsolatban azt a kérdést vetették fel, hogy természettől fogva vannak-e, vagy emberi megállapodás eredményei. Arra jutottak, hogy az ember dönti el, hogy mi erkölcsös, ő minden dolog mértéke.

A Biblia szerint a mindenkori társadalom kifejezetten abból a célból szerveződik állammá, hogy az eredendő bűn pusztító hatását kényszer alkalmazásával visszaszorítsa. Szent Ágoston tehát helyesen állapította meg az ókori görög és római filozófusokkal szemben, hogy az állam létrejöttének oka az eredendő bűn.

Az egyház feladata az Isten és ember közötti viszonytal kapcsolatos, ezzel szemben az állam feladata az ember és ember közötti viszonyban jelenik meg.

Amíg azonban az egyház nem alkalmazhat fizikai kényszert az Isten és ember közötti kapcsolat elmélyítésében, addig Pál apostol szerint az állam eszköze pontosan a fizikai kényszer az ember és ember közötti kapcsolatokat szabályozó erkölcsi törvények betartatásában.

Az első megoldási kísérlet, az ágostoni modell ezt úgy kívánta megoldani, hogy az államot alárendelte az egyháznak. Szent Ágoston szerint az államot alá kell rendelni az egyháznak, mert ebben az eredendő bűn csak korlátozott mértékben van jelen. Így az állam az egyház spirituális tekintélye alatt legalább viszonylagosan biztosítani tudja a földi békét. Ez a kísérlet a történelemben látványos kudarcot vallott.

Az állam és az egyház viszonyának kérdésében a protestantizmus első hulláma sem oldotta fel ezt az ágostoni dilemmát. Ennek vélhetőleg az volt az oka, hogy eredetileg Luther maga is Ágoston-rendi szerzetes volt, és ezért többnyire csak Ágostonig merte lebontani a katolikus tradíciót, a nagy egyháztanító tekintélyét nem merte megkérdőjelezni. Ennek következtében a protestantizmus is nemzeti államegyházakat hozott létre, Genfben maga a kálvinista presbitérium hozott halálos ítéleteket, és az egyház szabta ki az állami büntetéseket.

A protestantizmus fejlődésének előrehaladtával ugyanebből kiindulva, ugyanerre a problémára másik választ adtak: a hatalmi ágak egymástól, valamint az államnak az egyháztól való elválasztásának demokratikus modelljét. Ez nagy közmegegyezést váltott ki széles körökben, és a biblikus kereszténység hitelességét is megerősítette, a katolikus egyház érdekeit viszont sértette, ezért az az 1960-as évekig nyíltan ellenállt a demokratikus berendezkedés érvényesülésének.

Ekkor azonban stratégiát váltott: elfogadta a visszafordíthatatlannak és uralkodónak bizonyult demokratikus átalakulást a nyugati civilizációban, amely ellen addig harcolt, ugyanakkor továbbra is törvényesnek, jobbnak tekinti az előző, középkori modellt.

Majd meghirdette a kereszténydemokrácia eszméjét, amelynek lényege, hogy a katolikus egyház érdekeit a hívőknek a demokrácia játékszabályainak betartásával kell képviselniük a társadalomban.

Ezzel még önmagában nem is lenne probléma. Azonban az e mögött álló elvi kétarcúság miatt, amiatt, hogy filozófiailag, teológiailag továbbra is a középkori modellt tekintik jobbnak, az egész kereszténydemokrata felfogás ambivalens, ellentmondásos, sőt képmutató. Ez az alapvető oka annak, hogy európai civilizációnk állandó tapasztalata mindmáig, hogy a demokrácia betűjével látszólag összhangban, ám szellemével mégis mélyen ellentétes módon hat és működik a katolikus egyház és valamenynyit általa szervezett vagy befolyásolt mozgalom, és végső soron mindig a monarchikus, diktatórikus, abszolutisztikus rendszerek visszacsempészésén, a demokrácia megtorpedőzésán fáradozik.

„Az európai föderáció (európai USA) nem más, mint a középkori katolikus univerzalizmus és a germán birodalmi eszme liberális formában történő újra-fogalmazása.” Yoram Hazony izraeli történész szerint.

Ma Európa egy nemzetek fölötti intézményrendszer fölépítésén fáradozik, egy állandó vita is folyamatban van: létezik-e egy az európaiakat meghatározó közös identitás? Vannak-e az európai kultúrának közös gyökerei?

Egyesek úgy vélekednek, hogy az európai értékek lényegükben a felvilágosodás századában születtek meg, mások pedig a kereszténység döntő szerepét húzzák alá.

A mai Európa nem döntötte még el, vajon keresztény vagy pogány módon akar -e gondolkodni. Két különböző szemmel nézi a világot: a hit és az ész szemével. Ezért homályosabb a látása, mint a görög vagy bibliai modellé.

Magyar gyökerek - Veled, Uram, de nélkülöd...

A magyar történelem alapkonfliktusáról.

A nyugati típusú (katolikus) kereszténységnek a Kárpát-medence teljes területén történő elterjesztése, majd az egységes keresztény állam megteremtése I. István király nevéhez fűződik. Az egységes keresztény magyar állam megteremtése azonban nem volt zökkenőmentes.

István és Koppány összecsapása az árpád-törzsön belüli harc volt, amelynek arról kellett döntenie, hogy milyen irányban haladjon a Géza utáni nagyfejedelem és országa. Ebben István egy új rendet képviselt, az új típusú államiságot és a kereszténységet, Koppány pedig a törzsiséget és a pogányságot.

István királynak Mária iránti tiszteletét mutatja, hogy a székesfehérvári prépostságnak, továbbá a győri és az esztergomi egyházmegyéknek is Mária volt a védőszentje, illetve halála előtt az országot is neki ajánlotta fel.

A katolikus térítés tehát az 1000-tól királyként uralkodó I. István alatt zajlott le. Ennek kibontakozását nagyban elősegítette az a dinasztikus házasság, amely István és a buzgó katolikus Gizella, bajor hercegnő között jött létre.

A középkor hatalomfelfogása szerint az egyházi szertartás keretében történő koronázás során az istentől származó uralkodói hatalom került átruházásra a király személyére. Az egyházi szertartás keretében megvalósuló koronázás a legitim uralkodás elengedhetetlen feltételévé vált.

A katolicizmusnak Európa-szerte jellegzetes ismérve volt, hogy a népvándorlás során beözönlő pogány, vagy más nem katolikus népeket mindig a vezető réteg, a hatalmi elit megtérítése révén igyekeztek katolikussá tenni, hiszen számíttva arra, hogy a maguk számára megnyert vezetők majd hatalmi szóval az egész népet Róma irányába fogják terelni. A térítőket általában nemigen zavarta az, ha az uralkodók csak külsődleges módon vették fel a kereszténységet.

Koppány vagy István?

Mind a kettő utódai a mai napig jelen vannak a történelemben. Az István, a királyban a magyar történelmen végighúzódó, újra meg újra fellángoló alapkonfliktust sikerült közérthető és hatásos formában színpadra állítani. Az István, a király végén elhangzik a sokat idézett-értelmezett ominózus mondat: „Veled, Uram, de nélkülöd!”

A búza és a konkoly példázata:

- *„Akarod, hogy elmenjünk és kigyomláljuk?”²⁹Nem – válaszolta –, nehogy a konkolyt gyomlálva veled együtt a búzát is kitépjétek!³⁰**Hagyjátok, hadd nőjön mind a kettő az aratásig!** Aratáskor majd szólok az aratóknak: Előbb a konkolyt szedjétek össze, kössétek kévébe és égessétek el, a búzát pedig gyűjtsétek csűrőmbel!” Máté 13, 28-31*
- Ne akard megszüntetni a pogányságot, nem fog sikerülni, de hirdesd a mennyek országának igéjét.
- **Együtt kell élnie a kereszténységnek a pogánysággal, de te döntöd el, hogy melyik oldalon állsz.** „Légy erős és bátor.” Józs. 1-9

Voltaképpen mit is jelent európainak lenni?

- Az „Európa” kifejezés nem található meg a Bibliában, Olaszország, Szicília, Málta, Ciprus, Görögország igen.
- **Európa sohasem volt egységes abban az értelemben, hogy egyetlen uralkodó uralma alatt egyesült, vagy hogy egyetlen vallás vagy világnézet uralta volna.**
- Európának a kereszténység adott fő formát. Ezért Európa **nem annyira földrajzi hely,** mint inkább **kulturális és történeti fogalom,** mely népeket tudott egységessé tenni.

- Ugyanakkor **senki sem lenne hajlandó az európai egységért harcba szállni.** Országaink népei inkább azt látják, hogy mennyire különböznek egymástól, mintsem, hogy mi köti őket össze.
- Míg Európa egy nemzetek fölötti intézményrendszer fölépítésén fáradozik, **egy állandó vita is folyamatban van: létezik-e egy az európaiakat meghatározó közös identitás?**
- Egyesek úgy vélekednek, hogy az európai értékek lényegükben a **felvilágosodás** századában születtek meg, mások pedig a **kereszténység** döntő szerepét húzzák alá.

Rég nem látott ideológiai megosztottság érzékelhető Európában.

Jelenleg „civilizációs küzdelem” zajlik az Európát keresztény elven megtartani akaró erők és azon erők között, amelyek a kontinens jövőjét „posztkereszténynek és posztnemzetinek szeretnék látni”.

A kontinens „ideológiai szőnyegbombázás célpontja”, és az értéksemlegesség jegyében **keresztényellenességet, a multikulturalizmus nevében nemzetellenességet, a globalizmusra hivatkozva pedig államellenességet gerjesztenek és hirdetnek mindazok, akik saját uralmi céljaik érdekében véget akarnak vetni a kereszténység, a nemzetek és a szuverén nemzeti államok korszakának Európában.**

Minden jel arra mutat, hogy az európai fejlődés valamiféle határponthoz közeledik.

A II. Világháború után az volt a kérdés, hogy milyen szellemi alapokra kell felépíteni az új Európát. Az a válasz győzedelmeskedett, hogy **sem a nemzet, sem a kereszténység eszméje nem alkalmas immár arra, hogy egy új, demokratikus Európa szellemi alapjai legyenek, hiszen épp ezek vezettek a háború borzalmaikhoz.**

Kereszténység és nemzet nem tarthat immár igényt arra, hogy az identitás legfőbb formálója legyen. Sőt, bizonyos erők szerint azt kell inkább hangsúlyozni, hogy a hagyományos identitásközösségek az egyént inkább gúzsba kötik, a gondolkodását rabul ejtik, ezért jobb tőlük mielőbb megszabadulni.

A liberális elit szerint a kereszténység egy felesleges kolonc a különböző nemzetek és Európa nyakán.

- Vagy éppen ellenkezőleg: a zsidó-keresztény kultúrkörből fakadó nyugati civilizációnak ez lenne az egyedüli esélye a túlélésre?
- Magyarországgal kapcsolatos vélemények nagyon polarizáltak Európában: a rajongástól az utálatig terjednek.
- Németország Európának az a pontja, ahol a legnagyobb változások mentek végbe a múlt század közepétől napjainkig, és éppen ott a legnagyobb az értetlenség a saját és az európai múlttal egyaránt.

Miért ellenséges a nyugati társadalmi elit a kereszténységgel szemben?

Az európai gondolkodás távolodása a hittől:

Az egyetemek megjelenésével a világi kultúra önállósodása kezdődött el, amely lassú de fokozatos elszakadást is magában rejtett az egyháztól és a hittől.

Nincs idő, nincs csönd, nincs ihlet, nincs sugallat, amely „elragadná” az alkotót, a művészt, hogy a szellem és a lélek titokzatos világában és az istenhit fénycsóvjánál képes legyen látni és alkotni.

A művek aláírása, mely voltaképp a görög kultúrára volt jellemző, az emberi személynek állít örök emléket. De hány és hány, az emberiség szellemét gazdagító alkotásnak nem ismerjük sem a tervezőit, sem az alkotóit, kezdve akár a piramisoktól a középkori román stílusú templomokig.

A világ és benne Európa is egy olyan falu lett, ahol a fejlődés csak a technikára vonatkozik. A 20. század elején óriási szellemi- művészi erőfeszítéssel a feltörekvő igénytelenséggel szemben a történelemben a valódi értékek csatát veszítettek.

Szinte kivételnek tűnik a mára talán dacból napjainkig is folyamatosan épülő Gaudí megálmodta Sagrada Familia folyamatos építése Barcelonában.

A ma embere rendkívüli módon ki van szolgáltatva a pénz világának, mely pusztán fogyasztásközpontú növekedést támogat.

Az európai kereszténység terhes múltja:

Az európai egyházak törvényé tették a kereszténységet és törvényként képviselték.

Ószövetségi módon hirdették az újszövetségi tartalmakat, ami egy abszolút képtelenség, mert az újszövetség üzeneteit nem lehet törvényként felfogni.

Éles szakadék van a törvény, a kegyelem a hit és a szeretet között. A szeretet nem tehető kötelezővé, a hit sem nem tehető kötelezővé.

A szeretet, az irgalmasság a hit lényegüket tekintve csak szabadon művelhető. A hegyi beszédet nem lehet törvényé tenni. A középkor a hegyi beszédet törvényé tette, külső követelménnyé, de a hegyi beszédben található mondatok nem külső követelmények, hanem a Messiás szívből – szívbe adott tanácsai, ezek nagyon bensőséges baráti tanácsok egy szabad ember szívéből egy másik szabad ember szívének.

Szabad akarattal lehetséges csak a szeretet. Ami a hegyi beszédben le van írva, csak szabad akarattal és szívből lehet megtartani. Ha úgy akarod megtartani mint a mózesi törvényt, megőrülsz, vallásos tébolyba kerülsz. Nem lehet a hegyi beszédet törvényé tenni.

A belső erkölcsi kontroll alatt álló ember az szabad ember és az életérzése is szabad.

A nyugati emberben létrejött egy mély gyanú és téveszme (paranoia), amiben az emberek a természetfölöttiről irreális dolgokat gondolnak és félnek tőle. Ezzel elérték azt, hogy az emberek elidegedjenek az élő hittől.

A bizalomvesztést az egyház hozta létre. Természetesen az egyház nagyon sok jót is tett, de azt az emberek könnyen és gyorsan elfelejtik.

Immanuel Kant szerint (1724- 1804) a felvilágosodás az emberiség kilépése az önmaga okozta kiskorúságból. Nem a felnőttkorba lépett át az Európai emberiség, hanem a legsúlyosabb tinédzser korba. Ledobta magáról a vallás külső kontrollját, de nem alakult ki benne a belső kontroll.

Heteronóm erkölcs – akinek más adja a törvényt – nem igazi erkölcs, mert a büntetéstől való félelem vezérli..nem mutatja azt, hogy valóban jóvá vált az ember.

Autotonóm erkölcs - magának adja a törvényt, belső kontroll szerint él.

A tinédzser kor nagy problémája az, hogy a külső kényszerről át kell állni a belső kényszerre, a belső meggyőződésre. Ez az érett felnőtté válás folyamata.

Az ószövetségben a törvény a külső kényszer, az újszövetségben azonban ez megszűnik és el kell(ene) jutni a belső meggyőződés által irányított belső kényszer szerinti irányításra. Az Isten a szívünkbe írja be a törvényét. Hússzívet adok nekik a kőszív helyett..Isten a szívünkben él .. Jeremiás 31 – ama napok után új szövetséget kötök...törvényemet az ő szívükbe írom be.

Ószövetség – mózesi törvény alatt élő teokratikus állam – kikényszerített törvény – megfélemlítés által fenntartott engedelmesség – Tórai állam (pap -király – próféta) - A zsidó állam megszűnt 70-ben.

Az újszövetségi hívő teljesen belülről vezérelten, szabadon, szabad akaratából és szeretetből tartja meg az Isten ígését, nem tételes parancsokat követve (mint az ószövetségben), hanem a Szent Szellem személyes vezetését követve és a szentírás tanításainak az útmutatásai alapján él, de nem, mint tételes törvény szerint. Nem büntetés miatti fenyegetettség miatt tartja meg a parancsolatokat, hanem szeretetből. Az újszövetségben lenni az egy másik szellemi állapot. Ezékiel: elveszem a kőszívet a keblükből és adok nekik hús-szívet.

Vallásos kereszténység: ószövetségi módon éli meg az újszövetség szövegét és az államhatalom kényszeríti ki az engedelmességet. Ez nem a Jézusi út.

Az európai kereszténység jelene és jövője:

- Európában az emberek még ma is csak a vallást, a szabályokat és a történelmi egyházak hibáit látják és nem a hitet és a természetfölötti világot, ahol Isten a világ teremtője és ura **és mindörökké az is marad – nincs posztkereszténység!**
- Emiatt az emberek elidegenedtek az élő hittől, racionalizálták a vallást.
- **Mi tehát a jövő: hirdetni a jézusi evangéliumot, a maga tisztaságában, az eredeti formájában megérteni és a mai kor számára érthetővé tenni, ez a feladatunk.**

Ne higgyük el, hogy Jézusnál bármi erősebb vagy hatalmasabb, és ne higgyük el, hogy büntetlenül vissza lehet élni a földi hatalommal!

Visszahozni Istent az emberek életébe:

Csak az Istentől megérintett emberek által térhet vissza Isten az emberek közé, mert a mai világnak elsősorban olyan emberekre van szüksége, akiknek szívét-lelkét megvilágosította az Ur szava, és képesek sokak szívét és elméjét megnyitni arra, hogy vágyódjanak Isten és a vég nélküli igaz élet után.

Milyen szellemi hatások alatt áll ma Európa?

- Európában jelenleg mindenki azt hisz, amit akar, és általában senki nem hisz semmit.

Az Európai Gazdasági Közösséget életre hívó és az európai egyesülés mai napig tartó folyamatát elindító Római Szerződés 1957-es aláírása óta a nyugat-európai társadalmakat elsöprő, mélyreható és minden valószínűség szerint megfordíthatatlan szekularizációs (elvilágiasodás) folyamat járja át. Innentől számítva kereszténység utáni Európáról (post-kereszténység) beszélnek sokan.

Csupán 60 év telt ez azóta Franciaországban, hogy Charles De Gaulle azt mondta, hogy „Franciaország egy európai, fehér nép, a görög-latin kultúrán alapszik és keresztény vallású”. Majd eljött az a pillanat, amikor a szocialista köztársasági elnök, François Hollande idején (Elnökségi időszaka: 2012. május 15. – 2017. május 14.) már sem a köztársasági elnök nem vallotta magát kereszténynek, sem a kormány tagjai. Erre nem volt példa a francia történelemben az V. század óta. (I. Childerich frank pogány király óta.)

- **A kereszténységre leselkedő iszlám (i.sz. 622) veszély régi ügy, egyidős magával az iszlámmal. Ez olyan fenyegetés, ami nagyon korán, egészen konkrét katonai formában jelentkezett (Mohács -1526). Meg kell értenünk, hogy az iszlám egy olyan jogi rendszer, amely a teljes emberi létezését lefedi: politika, kultúra és vallás egyben.**

A török hódoltság a szellemileg hanyatló és megosztott országot látva érkezett. A muzulmán hódítók a protestáns-katolikus hitvitákban meggyengült országba érkeztek és győzelmet arattak.

Az iszlám jelenlegi 24 millió hívével európai vallássá lépett elő. Az itt élő moszlimok többsége már uniós állampolgár. A demokratikus európai értékrendszer és a moszlim szervezetek törekvése, hogy az iszlám tartós jelenlétét Európában az emberek természetes állapotként fogadják el.

Nehezen írható le az a vakság, ami Európa vezetőinek és politikai elitjének döntő részét jellemzi. 2015 óta az iszlám népvándorlás burkában tudatos gerillaháború zajlik Európa ellen. A migráns tömegek megvetik, alacsonyabb rendűnek tartják a zsidó-keresztény értékeket hordozó, befogadó európai civilizációt, kultúrát. Hangadói nyíltan hirdetik saját vallási és kulturális felsőbbrendűségüket és terveiket Európa arculatának ennek megfelelő átszabására.

Mohamed más identitással tűnik fel Mekkában, majd más identitással Medinában, az előbbiben próféta és Allah küldötte, az utóbbiban pedig hadvezér. Ezért van az, hogy „az iszlám vallásban tapasztalható istenképváltozás az irgalmas Allahtól a bosszúálló Allah felé halad. A keresztényeknél ez másképpen van: az ószövetségi bosszúálló Isten helyett az irgalmas Isten jelenik már meg az Újszövetségben.

A jelenlegi migrációs válság legnagyobb problémája az, hogy a muszlimok akarnak integrálni bennünket, végső soron uralni akarják az egész világot. Minden országban, ahol a muzulmánok többségbe kerültek idővel megszűnt és megszűnik a kereszténység. A keresztény Európa megszűnik, hogy mikor? Száz év alatt? Ötszáz év alatt? Csak ez a kérdés.

- **A hit elhagyásával gyengévé és kiszolgáltatottá tette magát az európai ember.**

Az európai ember gyenge és kiszolgáltatott. A legnagyobb probléma ma az, hogy Európában és elsősorban annak nyugati felén vallási és szellemi értelemben légtüres tér alakult ki.

Európában egyre gyakoribbak a szélsőséges keresztényellenes megnyilvánulások, mint például a karácsonyfák és ünnepek visszaszorítása, vagy a keresztiek eltüntetése.

Az egységes Európa megálmodói (Robert Schuman, Konrad Adenauer, Alcide de Gasperi) mind hívő keresztények voltak, és egy erős keresztény Európát akartak. Később az erőszakos szekularizáció, az ultraliberális szemlélet ezt a tervet megszüntette. A hit elhagyásával gyengévé és kiszolgáltatottá tette magát az európai ember.

- **Liberális diktatúra - egy törpe (de nagy hatalmú) kisebbség erőlteti rá az akaratát a többségre. Liberális a nyugati sajtó, oktatás a kultúra.**

Egy liberális társadalom kialakításához a családhoz hasonló intézmények meggyengítésére van szükség. Ezért gyengítik szándékosan Nyugaton a családokat, az egyházakat és az emberek kis közösségeit is.

A liberális elit a tömegmanipulációs módszerekkel bomlasztja a közösségeket. Európában egyes politikai erők és a mögöttük álló erőcsoportok ma „ugyanolyan erőszakos népboldogító politikát kívánnak folytatni, immáron a totalitárius vonásokat mutató liberalizmus nevében”, mint országainkban annak idején tették a szocializmus építésének jegyében.

Ma a 21. század kommunikációs rendszerein keresztül „demokratikus felhatalmazás nélküli magánhatalmak” oly mértékben gyakorolnak befolyást az életünkre, amilyenre a legrettegettebb kommunista titkosszolgálatok a legsötétebb diktatúrák idején sem voltak képesek. Lásd Facebook és társaik.

- **Humanizmus, liberalizmus, materializmus, ateizmus, racionalizmus.**

A humanizmus, liberalizmus, materializmus, ateizmus (világi) racionalizmus összekapcsolódó fogalmak.

Humanizmus szerint mindennek mértéke az ember, ami nagy fordulat a korábbi istenközpontúsághoz képest. jóval nagyobb hangsúlyt helyezett az e világi létre, mint korábban.

A liberalizmus filozófia, világnézeti alapelv, illetve politikai, gazdasági, kulturális és szociális gondolat is egyben. A modern formája dominálja a nyugati világ gondolkozásmódját.

Alapvető különbségek vannak a klasszikus liberális (XVII. század) értékrend és a modern liberalizmus között.

A huszadik század második felében „eltorzult emberi jogok” felé mozdult el a modern liberalizmus. Ilyenek az abortuszhoz való jog, a nemi identitás megválasztásának joga, meglegházassághoz való jog, a migrációhoz való szabad jog.

Míg a klasszikus liberalizmus bibliai alapokon állt, a modern liberalizmus az isteni rend elleni természetellenes lázadásá vált.

A materializmus nem a modern kor találmánya, a materialista világmagyarázatot Démokritosz (Kr.e. 470 - 370) építette ki teljes rendszerré. Azóta folyamatosan eltűnik, majd újra felbukkan.

- **Homoszexuális lobbyk tevékenysége**

Athén történetében volt olyan időszak, amikor bizonyos férfi társadalmi rétegek számára a nőkkel való érintkezést valamiféle szükséges rossznak tekintették: eszköznek, amelynek segítségével törvényes utódokat lehetett nemzeni. Vajon miért alakult ki az a szemlélet, amely a homoszexualitást a heteroszexuális kapcsolatnál magasabbra értékelte?

A bezártság, információ- és élményszegény életmód alakította a nők életét, sajátos hagyományait és korlátozott ismeretanyagát. Elzárták őket a férfiak ünnepeitől. Ha a szerelmet két ember testi és lelki kapcsolataként fogjuk föl – mint ahogy ezt maguk a görögök is tették –, úgy férj és feleség között ez nehezen alakulhatott ki.

Platón és kortársainak művei alapján az azonos neműek egymás közötti szerelme nem pusztán testi örömszerzés, hanem felkészülés a felnőtt életre, a betűvetés, a műveltség és a férfiúi erények megszerzésének módja is.

A görög társadalomban a nők és a férfiak bizonyos szempontból el voltak zárva egymástól, a nőknek a háztartás, a gyermeknevelés gondjaival kellett foglalkozniuk. Nők csak néhány államban (Spárta és a lesboszi Mütiléné) kaphattak leánykorukban magasabb szintű nevelést.

A meglegházasság olyan újítás az európai társadalmak jogrendjében, amelynek a görög-római-zsidó-keresztény kultúrában nincsenek sem történelmi, sem filozófiai, sem teológiai, sem jogi, sem politikai-intézményes előképei.

A felvilágosodás büntetőjogi reformjai, illetve a vallási türelem meghirdetésének következtében a halálbüntetés fenyegetése enyhült, a homoszexuálisok olyan erotikus szabadkőműves társaságokat szerveztek (rózsakeresztesek, illuminátusok) amelyek szintén kiemelkedő szerepet játszottak az európai élet modernizálásában.

A francia forradalom idején militáns meleg csoportja szabadságot és a melegség elismerését követelte a Nemzetgyűléshez intézett petícióiban (1790). A forradalom új törvénykönyve 1791-ben – elsőként a világon – eltörölte a homoszexualitás büntetését.

- **A 70-es évek végére kifejlődött a „drogkultúra”, amely sötét neopogánysággá fejlődött. A démonok és tanításaik furcsa kábulatba ejtették az embereket. Ez a jelenség azóta csak hangsúlyosabbá vált.**
- **A korszakokon átívelő szabadkőműves mozgalom története nem más, mint az okkultizmus világtörténelme.**

A szabadkőművesség vallásos-etikai színezetű mozgalom, amely a metafizikus és okkult gondolkodás különböző ágazatainak kombinációjából jött létre.

Ady Endre, George Washington, Mozart, Mark Twain, Winston Churchill, Kosztolányi Dezső, Franklin D. Rooseveltt, Benedek Elek, Silvio Berlusconi, Oscar Wilde, .. Egyetlen dolog köti össze őket: a szabadkőművesség, amely akarva-akaratlanul formálta az elmúlt 300 év közéleti és politikai történéseit szinte az egész világon.

A szabadkőműveseket okkult szertartásokkal, sátánizmussal és véráldozatokkal egyaránt megvádolták már, sőt sokan úgy gondolják, hogy tagjaik világuralomra törnek.

Dr Raffay Ernő történész több könyvet írt az Európai történelemben játszott szerepükről.

- **Immár több évtizede igazolódott, hogy a jóléti társadalom nem ad igazi tartalmat az emberi életnek, melynek belső igénye az értelmesség anyagi és szellemi területen is.**

Sokáig úgy tűnt, hogy tényleg eljött a történelem vége, vagyis a liberális uralom véglegessé vált, s az emberek elfogadták a II. Világháború utáni világgépet, miszerint itt van a nemzetek és a keresztyénség utáni (post-keresztyény) új korszak.

De a liberális elit legnagyobb megdöbbenésére megjelent egy új világgép, amely levonva az európai múlt tragédiákhöz is vezető tanulságait, de mégis visszavenné a történelmet, mint a közösségi identitások ma is meghaladhatatlan alapját. **Nincs vége a nemzetnek, nincs vége a kulturális értelemben vett keresztyénségnek.**

Összefoglalás:

- A 21. század a lelkekért folytatott küzdelem ideje lesz; nem annyira a fizikai értelemben vett háborúké, hanem a **szellemi abszolútizmusra törekvésé.**
- Az iszlám csak eszköz a nagypolitikai játszmában. A világ nagyrészét irányító **politikai-pénzügyi körök gyenge és kiszolgáltatott Európát akarnak létrehozni**, és az európai liberálisok ebben a folyamatban segítik őket.
- A jelenlegi **migrációs válság** legnagyobb problémája az, hogy a muszlimok akarnak integrálni bennünket, végső soron **uralni akarják az egész világot**. Minden országban, ahol a muzulmánok többségbe kerültek idővel megszűnt a keresztyénség.
- **Európa lelkét vesztette, nincs tartása, miközben az iszlám a maga módján hihetetlen erős lelki tartással rendelkezik.**
- Európa jelenlegi tévedése abban áll, hogy egy **identitás nélküli egységet** akar megvalósítani: **az egyén tisztelete egészen az erkölcsi határok elvetéséig tart.**
- **A Biblia nemzetek kontra birodalmak kérdésében határozottan állást foglal a szabad és független nemzetek javára.**
- **A keresztyének nem lehetnek tétlenek a negatív jelenségekkel szemben.**
- Ne higgyük el, hogy Jézusnál bármi erősebb vagy hatalmasabb, és ne higgyük el, hogy sokáig büntetlenül vissza lehet élni a földi hatalommal.